

Zanimiv izbor risb in fotografij — črno-belih in štiribarvnih — lepo popestri to publikacijo. Knjižica je izšla s sodelovanjem Hidrometeorološkega zavoda Slovenije in ob finančni pomoči številnih sponzorjev.

Ciril Velkovrh

Vodnik po Mežiški dolini

Sredi poletja je izšel Vodnik po Mežiški dolini, ki bo, čeprav ni planinski, dobrodošel vir informacij za vse, ki bodo obiskali ta del slovenske Koroške.

Mežiška dolina je namreč, kot piše avtor vodnika **Miroslav Osojnik**, »tisti del koroške krajine, ki se je kot prečni klin zaril med vzhodne Karavanke in Osrednje Alpe. Obsega torej tisti slovenski alpski prostor, ki se prične pri Dravogradu, teče vzporedno z mejo s sosednjo Avstrijo skozi Karavanke med Peco in Uršljo goro in se potegne proti Savinjskim Alpam tja do Olševe in Raduhe. Mežiško dolino sestavlja sklenjeno območje ob reki Meži od izvira pod Olševo do njenega izliva v reko Dravo pri Dravogradu. Južna meja doline je prislonjena na vrhove in slemena Uršlje gore, Slemena, Raduhe in Olševe; tod je tekla tudi stara deželna meja med Koroško in Štajersko. Zahodna in severna meja pa sledita meji z Avstrijo prek Sneznika, Luž, Pece, Lokovice in Strojne.«

V vodniku, ki ima format 11,6 x 21 cm in obsega 100 strani besedila (dodatnih 16 strani pa je reklamnih oglasov), sta v uvodnih poglavjih pregledno predstavljena koroška krajina in Mežiška dolina. Sledi opis 44 krajev (v najširšem pomenu besede), ki so jim dodane

barvne slike **Toma Jeseničnika** — skupaj jih je kar 106. Na koncu je seznam kulturnih ustanov, vsakoletnih prireditev, gostinske ponudbe ter dodatne literature o Mežiški dolini.

Planince bodo gotovo pritegnile že prve strani vodnika, kjer piše, da na vrhovih gorá rastejo redke gorske rastline. »Na Brinjevi gori (723 m) je eno najvišjih rastišč kobulastega zelenčka na Slovenskem; tu raste tudi enostranska hrušica. Na Platu pri Ladiniku (900 m) rasteta lovorolistni volčin in mali jesen. Vrh Uršlje gore (1696 m) je edino pribežališče Matthiolijeve kortuzijke in trilitne valdžajnije. Na Komnu je dom alpske vudsovke, kuštravega in najmanjšega jegliča, na grebenu vse do Smrekovca pa rastejo navadna arnika, brkata zvončnica in Kochov svišč. Najbolj pestra in številčna je alpska flora na Peci. Tu rastejo navadni in najmanjši alpski zvonček, več vrst svišča, murke, Zoisova zvončnica, planika, slečnik in jeglič.«

V poglavju Planinski vrhovi, postojanke in poti so na šestih straneh opisane naslednje gore: Uršlja gora, Smrekovec, Raduha in Peca. Avtor je zbral tudi vse osnovne podatke za Poštarski dom pod Uršljo goro, Kočo na Naravskih ledinah, Dom na Uršlji gori, Dom na Smrekovcu, Kočo v Grohotu pod Raduho, Dom na Peci, Kočo na Pikovem v Podpeci in za planinsko zavetišče pri Pucu v Koprivni. Fotograf je prispeval fotografije koče na Naravskih ledinah, domov na Uršlji gori in Smrekovcu in postojanke v Grohotu. Tudi tisti pohodnik, ki bo po koroških gorah hodil le s pomočjo omenjenega vodnika, se zagotovo ne bo izgubil, saj so izhodišča in dostopi jasno razloženi, knjižica pa vsebuje tudi namige za izlete. »Na pot torej!« velja prislunhiti vabilu iz novega vodnika.

Koča v Grohotu pod Raduho

Vodnik po Mežiški dolini je založila Koroška turistična zveza Ravne na Koroškem. Izšel je v nakladi 4850 izvodov v slovenskem (3000 izvodov), angleškem in nemškem jeziku. Cena vodnika je 1557 tolarjev, na prodaj pa je pri založniku in predvsem v koroških knjigarnah (Mladinska knjiga Ravne in Slovenj Gradec).

An dreja Čibron-Kodrin

društvene novice

Joža Praprotnik

(1. 6. 1912 — 26. 8. 1994)

Na kranjskem pokopališču so 30. avgusta v družinskem krogu pokopali uglednega planinca in odličnega ptt strokovnjaka **Joža Praprotnika**, častnega člana Planinskega društva PTT Ljubljana.

Rojen je bil v Ljubnem na Gorenjskem, lepi vasi na hribčku sredi

gorenske ravnine, od koder se odpira čudovit razgled na gore, ki jo obdajajo na njenih rebih. Goram se je zapisal že v otroških letih in jim ostal zvest do smrti. Član Slovenskega planinskega društva je postal leta 1930.

Joža Praprotnik ima velike zasluge za Poštarski dom na Vršiču, njegovo delo je vtakno v razvoj PD PTT Ljubljana od njegove ustanovitve leta 1953 naprej.

Že leta 1952 je bil med graditelji prve skromne Poštarske kočice na Vršiču, ki so jo gorenski poštariji, člani takratnega »Planinskega aktiva Poštar PD Jesenice«, preuredili iz nekdanje obmejne stražnice. Že naslednje leto so jo podrl in zgradili novo, večjo; tudi pri tej gradnji je zapisano njegovo ime. Kot upravnik Okrajne pošte v Kranju in od leta 1961 direktor sektorja za ptt promet PTT podjetja Kranj je pomagal društvu in njegovemu gospodarskemu odseku pri oskrbovanju in vzdrževanju poštarske postojanke na Vršiču. Tudi v obdobju 1974—1977 je pomagal društvu pri gradnji velikega prizidka in posodobitvi prejšnje kočice.

Pomembno delo je opravil v PD PTT Ljubljana. Bil je med ustanovnimi člani društva. Po ustanovitvi je bil 20 let predsednik Planinske skupine PTT Kranj. Kar 29 let je delal v organih PD PTT Ljubljana: 5 let je bil podpredsednik društva, 12 let član upravnega odbora, 3 leta predsednik in 3 leta član nadzornega odbora ter 4 leta predsednik in 2 leti član častnega

sodišča. Bil je tudi aktivni član prireditvenih odborov ob srečanjih ptt planincev Slovenije in nekdanje Jugoslavije, vodja društvenih izletov, delovni predsednik na občnih zborih, sodelavec na različnih delovnih akcijah in prireditvah, pisec člankov itd. Veliko je pripomogel k razvoju planinstva v kolektivih PTT in k uspehu ter ugledu, ki ga uživa PD PTT Ljubljana.

Joža Praprotnik se bodo spominjali tudi udeleženci mnogih spominskih pohodov in prireditev na Triglavu in Kredarici kot »triglavskega poštarja«. Bil je pobudnik in organizator Pošte Triglav, velikokrat pa tudi upravnik pošte, ki je v nahrbtniku prenašal pripomočke za delo in potem v dolino sprejete pošiljke.

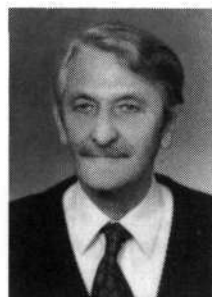
Za požrtvovalno planinsko delo je Joža Praprotnik prejel zlati častni znak Planinske zveze Slovenije in ob 60-letnici rojstva plaketo te zveze. PD PTT Ljubljana mu je podelilo zlato društveno značko in ga na občnem zboru 11. februarja 1978 imenovalo za častnega člana društva.

Vsem, ki smo ga poznali, pa se je vtisnil v spomin s svojimi orglicami in pristrčnimi salami, s katerimi nas je razveseljeval ob tovariških večerih v Poštarskem domu na Vršiču, na srečanjih in izletih.

Joža Praprotnik je bil skromen in pošten človek. Vzorno je skrbel za svojo družino. Odlično je opravljal odgovorne naloge v PTT. Kot člana planinske organizacije pa so ga krasile vse etične vrednote, ki jih mora imeti pravi planinec. Njegovo delo bo trajno zapisano v zgodovini PD PTT Ljubljana. Sodelavci in prijatelji se bomo našega Joža vedno radi spominjali.

Jože Dobnik

V spomin Martinu Sabotinu

Nedavno smo se številni prijatelji planinci in znanci na soboškem pokopališču poslovili od **Martina Sabotina**.

Čeprav rojen na prekmurski ravnici v Gančanah pred 71 leti se je že v petdesetih letih navdušil za hojo v gore. Zanje ga je navdušil tast **Franc Hrovat**, ki

je v Mursko Soboto prišel z Idrijskega. Seme planinstva je trdno vsejal na plodna tla, saj se je Martin planinstvu zapisal do konca življenja. Kot planinec ni stremel k vrhunskim dosežkom, čeprav je osvojil precej vrhov, ampak je v gorah preprosto užival. Aktivno je deloval v Planinskem društvu Matica Murska Sobota, kjer je v